

[A. C. Normann.]

vitet medfører i 1953 dannelsen af en socialdemokratisk regering, dets passivitet holder det i en årrække uden for indflydelse på krisepolitikken og den økonomiske politik, og dets passivitet medfører på ny i 1957 dannelsen af en anden regering end den, som venstre og dets vælgere ønskede.

Der har været fremsat historier her i dag om ræve og høns. Da det ærede medlem hr. Erik Eriksen fortalte sin lille historie, som jeg synes var morsom, kom jeg til at tænke på Benjamin Franklin — var det vist — der sagde: sovende ræv fanger ingen høns. Jeg minder om dette ord i forbindelse med disse fem års passivitet fra venstres side. Det kan måske være ganske godt at gøre sig klart, hvad det har kostet af indflydelse og mulighed for at gøre sig gældende på den måde, det må være partiets mål at gøre det. Jeg tror, at mange af de kloge og besindigste i befolkningen gerne ser en kursændring i denne henseende og håber, at der nu fra begge sider må blive udvist større vilje til samarbejde her i folketinget end den, der hidtil under denne debat er givet udtryk for af oppositionspartierne. Over for de forestående økonomiske opgavers alvor og over for forsøget på at få Danmark — og det vil vel i denne forbindelse især sige landbruget — placeret bedst og gunstigst muligt inden for de nye handelsområder tror jeg vi alle sammen må erkende, at vi er inde under det ansvar, som så alvorlige problemer rejser for Danmark, og at det er nødvendigt at se bort fra en hel del mindre hensyn.

Der er blevet talt om, hvad vælgerne kan forstå, og hvad de ikke kan forstå af det, vi foretager os herinde. Jeg tror, at hvis der er noget, vælgerne ikke kan forstå, er det dette, at helt uvedkommende hensyn hos et enkelt parti hindrer folketinget i at nå til enighed om det rette, ganske uanset hvem der i øvrigt sidder i regeringen.

Jeg skal slutte med at sige, at hvad denne debats hidtidige resultat angår, er spørgsmålet om partiernes, det vil her sige oppositionspartiernes, stilling til de økonomiske problemer ikke blevet bragt meget nærmere sin afklaring, hvad der er grund til at beklage, men det er en ting, der kan rettes op endnu.

Derimod synes jeg, at debatten, hvad angår regeringsdannelsen, har bragt en hel del klarhed. Den har bragt klarhed over, at der ingen politiske betingelser var stillet fra det radikale venstre; den har bragt klarhed over, at intet andet hindrede venstre i at danne en liberal regering end kræfter i partiet, der ikke lader sig bedømme udefra, og som jeg derfor skal undlade at tage stilling til.

Tholstrup: Vi fik hverken i går eller i dag svar på, hvordan man fra venstres og konservativ side ville skaffe dækning for statens udgiftsforpligtelser eller, sagt på en anden måde, det kasse-mæssige underskud. En gennemførelse af deponeringsforslaget ville blot genere folk, ikke give penge til dækning af kasse-mangelen, men derimod fordyre varerne. Retsforbundet har ingen interesse i at fordyre varerne i almindelighed eller udskrive én øre mere i skat, end hvad der mangler til dækning. Vi tror ikke på, at valutavanskeligheder kan modvirkes med andet end standsning af udpumpningen af penge — jeg kan godt sige falske penge — som ikke er resultatet af forudgående produktion. Hvad vil venstre og konservative gøre over for det kasse-mæssige underskud, fremkaldt af udgifter, som venstre og konservative selv har ansvaret for? Det synes jeg snart vi har krav på at få besked om.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente ikke, at retsforbundets vælgere kan føle sig tilfredse med det, der kom ud af det, og at det var i strid med retsforbundets valggrundlag. Indførelse af grundskyld har altid været retsforbundets hovedkrav, og det har vi ved enhver lejlighed lagt hovedvægten på i vore taler og i vore valgplacater. I den aktuelle situation har jeg i særlig grad lagt vægt på at få standset inflationen, og det har mine partifæller også gjort. Det er øjensynligt, at det er disse to ting, der er i forgrunden i det, man er blevet enig om.

Nu er jeg nok klar over, at venstre og konservative prøver at få det til at se ud, som om retsforbundet ikke har fået faste løfter fra sine regeringspartnere, og når jeg slår fast, at det har vi, og når den højt-ærede stats- og udenrigsminister ligeledes fastslår det bl. a. ved oplæsning af den